ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู

Digital Skills of School Administrators and Their Impact on School Effectiveness under the Secondary Educational Service Area Office Loei - Nong Bua Lamphu

สุขุม พรมเมืองคุณ
Sukhum Prommuangkun
คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิชญบัณฑิต
Faculty of Education, Pitchayabundit College
Email: Sukhumpro@icloud.com

Received: 7 January 2026; Revised: 21 January 2026; Accepted: 30 August 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวนกลุ่มตัวอย่างคำนวณจากตารางของเครซี่และมอร์แกน ได้จำนวน 330 คน ทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่นำมาใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความน่าเชื่อถือเท่ากับ 0.885 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า

1. ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงทิศทางบวก (r = .749)

4. ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู ได้แก่ ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยร่วมกันพยากรณ์ความแปรปรวนของ

ประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ร้อยละ 41.50 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = 2.260 + .320X_2 + .203X_3$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z} = .401X_2 + .284X_3$

คำสำคัญ: ทักษะในยุคดิจิทัล, ประสิทธิผลของสถานศึกษา, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research aimed to study 1) the digital era skills of school administrators, 2) school management effectiveness, 3) the relationship between digital era skills of school administrators and school effectiveness, and 4) factors affecting school effectiveness under the Secondary Educational Service Area Office of Loei - Nong Bua Lamphu. The sample consisted of administrators and teachers. The sample size was calculated using Krejcie and Morgan's table, yielding 330 participants. Stratified random sampling was employed. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.885. Data were analyzed using statistical software. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The findings revealed that:

1. Digital-age skills of school administrators under OPEC in Loei and Nong Bua Lamphu provinces were at the highest level overall.

2. School effectiveness under OPEC in Loei and Nong Bua Lamphu provinces was at the highest level overall.

3. The relationship between digital-age skills of school administrators and school effectiveness under OPEC in Loei and Nong Bua Lamphu provinces showed a high positive linear correlation (r = .749).

4. Digital-age skills of school administrators under OPEC in Loei and Nong Bua Lamphu provinces—namely, digital skills in holistic organizational management and innovative leadership and innovative thinking skills—significantly affected school effectiveness at the .01 statistical significance level. Together, they predicted 41.50% of the variance in school effectiveness. The prediction equations in raw score and standardized score forms are as follows:

Raw score prediction equation: $\hat{Y} = 2.260 + .320X_2 + .203X_3$

Standard score prediction equation: $\hat{Z} = .401X_2 + .284X_3$

Keywords: digital era skills, school effectiveness, school administrators

บทนำ

ในยุคศตวรรษที่ 21 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลได้ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทุกมิติของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการศึกษาซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ การปฏิรูปการศึกษาในยุคดิจิทัลจึงจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีทักษะดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อนำพาสถานศึกษาให้สามารถปรับตัวและพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนองค์กรการศึกษาในยุคปัจจุบัน สุนันทา เขินไพร และธดา สิทธิ์ธาดา (2568) ได้ศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 และพบว่าทักษะดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน โดยผู้บริหารจำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการบริหารงานและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การมีทักษะดิจิทัลที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษาที่สำคัญ สุทิน สุขกาย และพงษ์ธร สิงห์พันธ์ (2562) ได้ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 และพบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาประกอบด้วยหลายมิติที่สำคัญ ได้แก่ ความสามารถในการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การบรรลุประสิทธิผลของสถานศึกษาจึงต้องอาศัยความสามารถของผู้บริหารในการวางแผน การจัดการ และการนำองค์กรอย่างเป็นระบบ

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษาเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างมากในปัจจุบัน ธนกฤต จักรสุวรรณ์ (2566) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของทักษะดิจิทัลในผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เชียงราย และพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีทักษะดิจิทัลสูงมีแนวโน้มที่จะบริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิผลมากกว่าผู้บริหารที่มีทักษะดิจิทัลต่ำ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา

เมทินี ดงเรืองศรี และพระครูธรรมาภิสมัย (2567) ได้ศึกษาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด ส.พ.ป. ขอนแก่น เขต 4 และพบว่าทักษะดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับที่ดี โดยเฉพาะในด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร การค้นหาข้อมูล และการจัดเก็บข้อมูล อย่างไรก็ตาม ยังมีบางด้านที่ผู้บริหารต้องได้รับ

การพัฒนาเพิ่มเติม เช่น การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา และการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และการศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาในบริบทของกรุงเทพมหานครได้รับการศึกษาโดย กนกพรรณ แก้วกิ่ง และสมใจ เดชบำรุง (2567) ซึ่งพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาประกอบด้วยหลายองค์ประกอบ ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของบุคลากร วัฒนธรรมองค์กร และการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ การศึกษานี้สะท้อนให้เห็นว่าในยุคปัจจุบัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษา และผู้บริหารที่มีทักษะดิจิทัลที่ดีจะสามารถขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ประสิทธิผลที่สูงขึ้นได้

ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการสถานศึกษาในพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยสถานศึกษาหลายแห่งที่มีบริบทและความพร้อมแตกต่างกัน จากการสังเกตและการติดตามการดำเนินงานพบว่า สถานศึกษาบางแห่งยังคงมีข้อจำกัดในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารบางท่านยังขาดความเชื่อมั่นและทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งผลให้การดำเนินงานยังอยู่ในรูปแบบเดิมและไม่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และในยุคที่รัฐบาลมีนโยบายผลักดันให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองเพื่อให้สามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จได้

จากการศึกษาของนักวิจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้ในบริบทของ ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีบริบทที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ศักยภาพของบุคลากร และความพร้อมของสถานศึกษา การศึกษาในครั้งนี้จึงมีความสำคัญที่จะช่วยให้เข้าใจถึงสภาพจริงของทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างทักษะดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ผลการศึกษาที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่จะได้ทราบถึงระดับทักษะดิจิทัลของตนเองและแนวทางในการพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่จะนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้กำหนดนโยบายที่จะได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู

4. เพื่อศึกษาทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย - หนองบัวลำภู

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้มีระเบียบวิธีวิจัยรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย–หนองบัวลำภู ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 51 แห่ง รวมทั้งสิ้น 2,317 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร 197 คน และครูผู้สอน 2,116 คน กลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (1970) ได้จำนวน 330 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร 28 คน และครูผู้สอน 302 คน โดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำแนกตามสหวิทยาเขต และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลากแบบใส่คืน2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และสหวิทยาเขต ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ (1) ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี (2) ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ (3) ทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม และ (4) ทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางสังคม และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (2) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน (3) ความสามารถในการส่งเสริมนักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก และ (4) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา

3. หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .885 ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยประสานงานกับสถานศึกษาและจัดส่งแบบสอบถามผ่านระบบสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษา (SMSS) ของ สพม.เลย–หนองบัวลำภู พร้อม QR Code แบบสอบถามออนไลน์ จำนวน 330 ชุด และติดตามการตอบแบบสอบถามทางโทรศัพท์ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์และเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยความถี่และร้อยละ (2) ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และ (3) ประสิทธิผลของสถานศึกษา วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และ (5) วิเคราะห์ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Linear Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 331 คน ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 รองลงมาเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 65.60 รองลงมาเป็นสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 และอยู่สหวิทยาเขตบัวบาน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 30.20 รองลงมา สหวิทยาเขตหลักเมือง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60

2. ผลการวิเคราะห์ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย - หนองบัวลำภู แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย - หนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้าน

	ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี	4.66	0.43	มากที่สุด
2	ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ	4.72	0.45	มากที่สุด
3	ทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม	4.68	0.50	มากที่สุด
4	ทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางสังคม	4.64	0.45	มากที่สุด
	รวม	**4.68**	**0.41**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ ($\bar{X}$ = 4.72) รองลงมาคือ ทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม ($\bar{X}$ = 4.68) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางสังคม ($\bar{X}$ = 4.44)

3. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย - หนองบัวลำภู แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู โดยรวมและรายด้าน

	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.58	0.43	มากที่สุด
2	ความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน	4.60	0.43	มากที่สุด
3	ความสามารถในการส่งเสริมนักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก	4.70	0.39	มากที่สุด
4	ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา	4.75	0.35	มากที่สุด
	รวม	**4.66**	**0.36**	**มากที่สุด**

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.75) รองลงมาคือ ความสามารถในการส่งเสริมนักเรียนให้มีทัศนคติเชิง

บวก ($\overline{X}$ = 4.70) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\overline{X}$ = 4.58)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย - หนองบัวลำภู ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู

ประสิทธิผลของสถานศึกษา / ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_{tot}
X_1	.795**	.717**	.688**	.636**	.762**
X_2	.717**	.709**	.801**	.766**	.877**
X_3	.799**	.704**	.784**	.844**	.790**
X_4	.625**	.719**	.725**	.761**	.718**
X_{tot}	**.762****	**.613****	**.761****	**.709****	**.749****

จากตารางที่ 3 พบว่า ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r = .749) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ (X_2) (r = .877) รองลงมา คือ ทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม (X_3) (r = .790) และด้านที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางสังคม (X_4) (r = .718)

4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณและสมการพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู จากตัวแปรทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู ที่ดี

ที่สุด และสร้างสมการพยากรณ์ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู แยก เป็นรายข้อ แสดงดังตารางที่ 4 - 5

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู เมื่อเพิ่มปัจจัยทีละตัว

ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	R	R^2	ADj^2_R	SE	sig
ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ (X_2)	.618	.382	.378	.28600	.000
ทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม (X_3)	.644	.415	.409	.27885	.000

จากตาราง 4 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู 4 ด้าน มีปัจจัยที่ทดสอบแล้วพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งหมด 2 ด้าน คือ ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ (X_2) และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม (X_3)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย – หนองบัวลำภู

ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	b	SE_b	β	t	Sig
ค่าคงที่ (a)	2.260	.216		10.468	.000
ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ (X2)	.320	.070	.401	4.546	.000
ทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม (X3)	.203	.063	.248	3.226	.001
R = .644 R^2 =.415 SE_{est} = .27885 a= 2.260 Adj_R^2 = .409 F = 63.941 Sig = .000 Durbin-Watson = 2.056					

จากตาราง 5 แสดงว่า ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 41.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .320 และ .203 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู มีค่าเท่ากับ .644 มีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 41.5 และค่าความคลาด เคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .27885 สามารถสร้างสมการณ์พยากรณ์ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = 2.260 + .320_{X2} + .203_{X3}$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z} = .401_{X2} + .284_{X3}$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดส่วนใหญ่เป็นบุคลากรที่ได้รับการคัดเลือกและมีคุณสมบัติที่เหมาะสม มีความตระหนักในความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อการพัฒนาการศึกษา พร้อมทั้งมีทัศนคติที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ประกอบกับหลายท่านอาจอยู่ในช่วงวัยทำงานที่มีความสามารถในการปรับตัวได้ดี และจาก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ผ่านมาเป็นตัวเร่งสำคัญที่บังคับให้ผู้บริหารต้องปรับตัวและพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างเร่งด่วน เพื่อรองรับการจัดการเรียนการสอนออนไลน์และการบริหารจัดการสถานศึกษาผ่านระบบดิจิทัล ส่งผลให้ผู้บริหารมีประสบการณ์ตรงและสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ผู้บริหารจึงมีทักษะในยุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ บุญตรี แก้วอินธิ และ ไพฑูรย์ พวงยอด (2565) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ ธนกฤต จักรสุวรรณ์ (2566) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เชียงราย ผลการศึกษาพบว่าทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เชียงราย โดยรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีระดับทักษะดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ กฤตธิดา ศรีภูวงษ์ และ กิจพิณิฐ อุสาโห (2568) ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกลุ่มทุ่งฝน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกลุ่มทุ่งฝน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ

ทฤษฎีของ (Sheninger, 2014) ได้เสนอแนวคิด Digital Leadership ที่เน้นว่าผู้นำการศึกษาในยุคปัจจุบันต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนและวัฒนธรรมโรงเรียน โดย Sheninger ระบุว่าผู้นำที่มีประสิทธิผลต้องสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีที่ชัดเจน เป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยี (model the use of technology) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของตนเองและบุคลากร

2. ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดมีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดี มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับการมีทักษะในยุคดิจิทัลที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับบริบทของสังคมยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับ ลลิดา ไสยสัตย์ และ ศศิรดา แพงไทย (2568) ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ป. เลย เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลในการบริหารจัดการสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ป. เลย เขต 3 ทั้งโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ สุทิน สุขกาย และพงษ์ธร สิงห์พันธ์ (2562) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ น้อยบุญตัน และธารารัตน์ มาลัยเถาว์ (2568) ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายการศึกษาแม่สาย-เวียงพางคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ระสิทธิผลการบริหารโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับทฤษฎีของ Edmonds (1979) และ Scheerens (1990) ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดี มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสมและได้พัฒนาแบบจำลองประสิทธิผลของโรงเรียนต่อ โดยเน้นว่าผู้นำที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อนประสิทธิผลของสถานศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารที่มีทักษะดิจิทัลสูงสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ (MIS) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจได้ดีขึ้น เช่น ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ข้อมูลการเงิน ข้อมูลบุคลากร ซึ่งส่งผลต่อการวางแผนและการบริหารที่มีประสิทธิผล รวมถึงทักษะดิจิทัลช่วยให้ผู้บริหารสามารถสื่อสารกับครู บุคลากร ผู้ปกครอง และหน่วงงานต้นสังกัดได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพผ่านช่องทางดิจิทัลต่างๆ หากการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนี้ส่งผลให้การประสานงานราบรื่น ลดความผิดพลาด และเพิ่มความร่วมมือในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับ ธนกฤต จักรสุวรรณ์ (2566) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการ

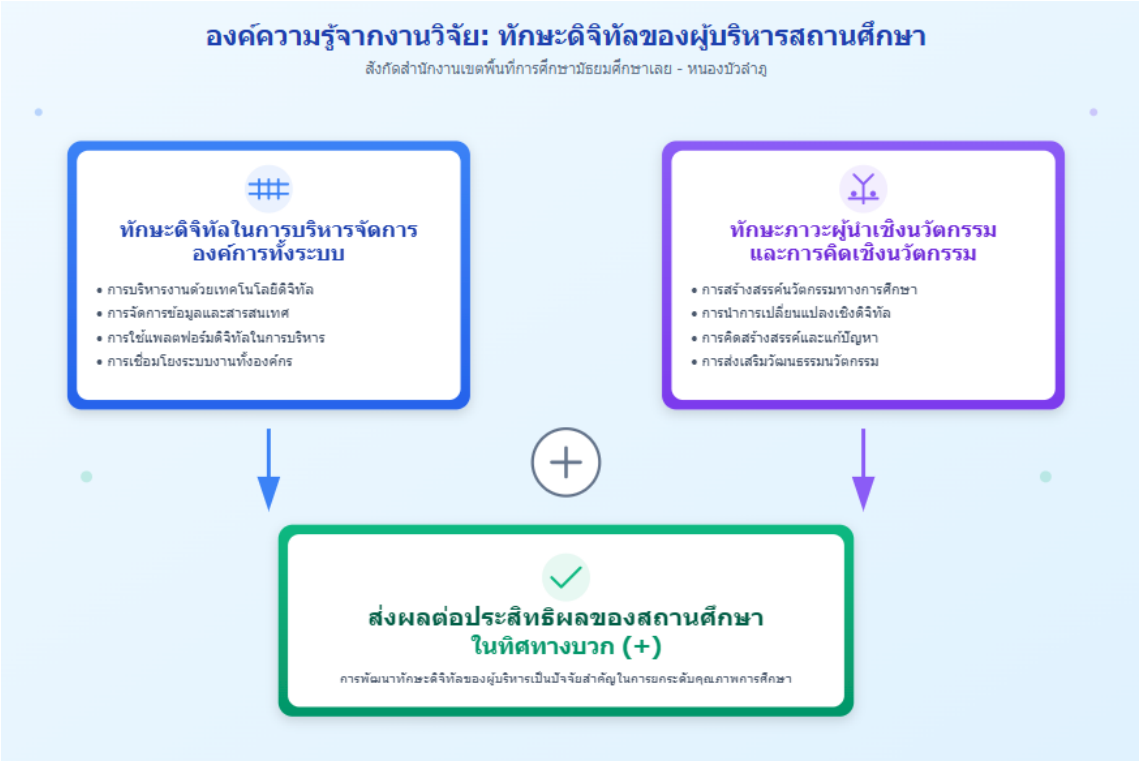
บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เชียงราย มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ น้อยบุญตัน และธารารัตน์ มาลัยเถาว์ (2568) ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายการศึกษาแม่สาย-เวียงพางคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน อยู่ระดับสูง และสอดคล้องกับทฤษฎีของ Anderson & Dexter (2005) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีกับประสิทธิผลของโรงเรียน โดยพบว่า ผู้บริหารที่มีความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสูงสามารถนำโรงเรียนให้มีประสิทธิผลมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสทักษะดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อการนำนวัตกรรมมาใช้ในสถานศึกษา

4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู ที่ดีที่สุด และสร้างสมการพยากรณ์ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 41.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .320 และ .203 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารที่มีทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างส่วนงานต่างๆ ภายในสถานศึกษาได้อย่างเป็นองค์รวม สามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลจากทุกหน่วยงาน ทั้งฝ่ายวิชาการ งานบุคลากร การเงิน งานทะเบียน งานพัสดุ และงานอื่นๆ เข้าด้วยกัน ทำให้การตัดสินใจมีข้อมูลรอบด้านและสามารถประเมินผลกระทบได้อย่างครบถ้วน และผู้บริหารที่มีทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสามารถ สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ครูและบุคลากรกล้าทดลองสิ่งใหม่ๆ สามารถยอมรับความล้มเหลว เป็นบทเรียนในการพัฒนา มีการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบุคลากร สร้าง Learning Organization และเป็นแบบอย่าง ในการเรียนรู้และปรับตัวอยู่เสมอ หากผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จะทำให้ประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาดีตามไปด้วย สอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ น้อยบุญตัน และธารารัตน์ มาลัยเถาว์ (2568) ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายการศึกษาแม่สาย-เวียงพางคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่สาย-เวียงพางคำ สังกัด ส.พ.ป. เชียงราย เขต 3 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 4 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3

ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่สาย-เวียงพางคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ได้แก่ ทักษะผู้นำเชิงนวัตกรรม ทักษะการบริหารจัดการองค์กรดิจิทัล และทักษะทางเทคโนโลยี

องค์ความรู้ใหม่

การศึกษาเรื่อง ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ผู้วิจัยได้แสดงองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่าทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์การทั้งระบบ และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งสัญลักษณ์ + (บวก) ตรงกลาง หมายถึง ผลรวมหรือการรวมกันของทักษะทั้งสองด้าน และ สัญลักษณ์ ✓ (เครื่องหมายถูก) ในกรอบสีเขียว หมายถึง ส่งผลดีต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในทิศทางบวก (+) แสดงว่าการมีทักษะทั้งสองด้านร่วมกันจะส่งเสริมให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สรุป

1. ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู มีความสัมพันธ์เชิงเส้นระดับสูงในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .749$) 4. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย - หนองบัวลำภู ที่เหมาะสมที่สุด และสร้างสมการทำนายทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู โดยทักษะดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กรทั้งระบบ และทักษะภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและการคิดเชิงนวัตกรรม สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู ได้ร้อยละ 41.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ทักษะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด ส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู ทักษะพลเมืองดิจิทัลและความฉลาดทางสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Hands-on Training) หัวข้อสำคัญที่ควรจัด เช่น จริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้สื่อออนไลน์การจัดการภาพลักษณ์ดิจิทัล (Digital Footprint) การรู้เท่าทันสื่อและข่าวปลอม (Media Literacy) ความปลอดภัยทางไซเบอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการสื่อสารที่มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นบนโลกออนไลน์ เป็นต้น

1.2 สถานศึกษาควรปรับปรุงประสิทธิผลในการบริหารจัดการสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดส.พ.ม. เลย – หนองบัวลำภู ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยอาจส่งเสริมการใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย เช่น CIPPA Model, การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning), การใช้เกมเพื่อการเรียนรู้ (Game-Based Learning)จัดอบรมครูเรื่องเทคนิคการสอนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการพัฒนาสื่อการสอน ที่น่าสนใจและเหมาะกับบริบทของนักเรียน และส่งเสริมการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ที่ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้ตามศักยภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาทักษะพลเมืองดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 การเปรียบเทียบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาความแตกต่างของทักษะดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษาระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท

2.3 ศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ในการใช้ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

กฤตธิดา ศรีภูวงษ์ และ กิจพิณิฐ อุสาโห. (2568). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกลุ่มทุ่งฝน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วารสารการบริหาร การจัดการ และการพัฒนาที่ยั่งยืน. 3(2), 772–786.

กนกพรรณ แก้วกิ่ง และสมใจ เดชบำรุง. (2567). ประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารชมรมบัณฑิตศิลป์. 2(1). 36 – 46.

กันตชาติ กุดนอก, ไชยา ภาวะบุตร และ เพ็ญผกา ปัญจนะ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ธนกฤต จักรสุวรรณ. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการควบคุมของผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา. เทคโนโลยีคลังปัญญาดิจิทัล มหาวิทยาลัยพะเยา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญตรี แก้วอินธิ และไพฑูรย์ พวงยอด (2565). สภาพและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม. วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา. 13(1), 42–51.

เมทินี ดงเรืองศรี และพระครูธรรมาภิสมัย. (2567). ทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร วิทยาเขตอีสาน. 5(3), 114 – 127.

ลลิดา ไสยสัตย์ และ ศศิรดา แพงไทย. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3. Journal of Integration Social Sciences and Development. 5(1), 63–76.

สุนันทา เขินไพร และธดา สิทธิ์ธาดา. (2568). ทกัษะดิจิทลัของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มบางพลี 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สุทิน สุขกาย และพงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2562). การศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพบท.), 1(1), 69–78.

เสาวลักษณ์ น้อยบุญตัน และธารารัตน์ มาลัยเถาว์. (2568). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายการศึกษาแม่สาย-เวียงพางคำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต. 25(1), 114 – 127.

สมจิตร ประทุมทอง และคณะ. (2568). ทักษะของผู้นำในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 20(1), 1–13.

Anderson, R. E., & Dexter, S. (2005). School technology leadership: An empirical investigation of prevalence and effect. Educational Administration Quarterly. 41(1), 49-82.

Edmonds, R. (1979). Effective schools for the urban poor. Educational Leadership, 37(1), 15-24.

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3), 607-610.

Sheninger, E. (2014). Digital leadership: Changing paradigms for changing times. Corwin Press.

Scheerens, J. (1990). School effectiveness research and the development of process indicators of school functioning. School Effectiveness and School Improvement. 1(1), 61-80.